

P7_TA(2011)0491

Konsumentpolitik

Europaparlamentets resolution av den 15 november 2011 om en ny strategi för konsumentpolitiken (2011/2149(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, vilken införlivats i fördragen genom artikel 6 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget),
- med beaktande av artikel 26 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), där det står att ”den inre marknaden ska omfatta ett område utan inre gränser, där fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital säkerställs i enlighet med bestämmelserna i fördragen”,
- med beaktande av artikel 3.3 i EU-fördraget, där det står att unionen ska verka för ”en social marknadsekonomi med hög konkurrenskraft där full sysselsättning och sociala framsteg eftersträvas, samt [för] en hög miljöskyddsnivå och en bättre miljö”,
- med beaktande av artikel 9 i EUF-fördraget, som har följande lydelse: ”Vid fastställandet och genomförandet av sin politik och verksamhet ska unionen beakta de krav som är förknippade med främjandet av hög sysselsättning, garantier för ett fullgott socialt skydd, kampen mot social utestängning samt en hög utbildningsnivå och en hög hälsoskyddsnivå för människor”,
- med beaktande av artikel 11 i EUF-fördraget, där det fastställs att ”miljöskyddskraven ska integreras i utformningen och genomförandet av unionens politik och verksamhet, särskilt i syfte att främja en hållbar utveckling”,
- med beaktande av artikel 12 i EUF-fördraget, där det fastställs att ”konsumentskyddskraven ska beaktas när unionens övriga politik och verksamhet utformas och genomförs”,
- med beaktande av artikel 14 i EUF-fördraget och tillhörande protokoll 26 om tjänster av allmänt (ekonomiskt) intresse,
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europeiska rådet ”Europa 2020: en strategi för smart och hållbar tillväxt för alla” (KOM(2010)2020),
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 6 juli 2011 om rådets ståndpunkt vid första behandlingen inför antagande av Europaparlamentets och rådets förordning om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna, om ändring av förordningarna (EG) nr 1924/2006 och (EG) nr 1925/2006 samt om upphävande av direktiven 87/250/EEG, 90/496/EEG, 1999/10/EG, 2000/13/EG, 2002/67/EG, 2008/5/EG och förordning (EG) nr 608/2004¹,

¹ Antagna texter, P7_TA(2011)0324.

- med beaktande av sin ståndpunkt av den 23 juni 2011 om förslaget till Europaparlamentets och rådets direktiv om konsumenträttigheter¹,
- med beaktande av årsrapporten för 2010 från nätverket av europeiska konsumentcentrum (Byrån för Europeiska unionens officiella publikationer, 2011),
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 7 april 2011 med titeln ”Consumer Empowerment in the EU” (SEK(2011)0469),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 11 mars 2011 med den femte resultattavlan för konsumentvillkoren (”Consumers at home in the single market” (SEK(2011)0299)),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 22 oktober 2010 med den fjärde resultattavlan för konsumentmarknaderna (”Making Markets Work For Consumers” (SEK(2010)1257)),
- med beaktande av sin resolution av den 20 oktober 2010 med titeln ”Den finansiella, ekonomiska och sociala krisen: rekommendationer om åtgärder och initiativ (delbetänkande)”²,
- med beaktande av sin resolution av den 21 september 2010 om fullbordandet av den inre marknaden för e-handel³,
- med beaktande av sin resolution av den 5 juli 2011 om en effektivare och rättvisare detaljhandelsmarknad⁴,
- med beaktande av professor Mario Monti rapport av den 9 maj 2010 till kommissionen om att blåsa nytt liv i den inre marknaden, med titeln ”En ny strategi för den inre marknaden”,
- med beaktande av sin resolution av den 20 maj 2010 om förverkligandet av en inre marknad för konsumenter och medborgare⁵,
- med beaktande av sin resolution av den 9 mars 2010 om konsumentskydd⁶,
- med beaktande av rapporten av den 2 juli 2009 från kommissionen till Europaparlamentet och rådet om tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 av den 27 oktober 2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen (förordningen om konsumentskyddssamarbete) (KOM(2009)0336),
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om gränsöverskridande e-handel mellan företag och konsumenter i EU (KOM(2009)0557),

¹ Antagna texter, P7_TA(2011)0293.

² Antagna texter, P7_TA(2010)0376.

³ Antagna texter, P7_TA(2010)0320.

⁴ Antagna texter, P7_TA(2011)0307.

⁵ EUT C 161 E, 31.5.2011, s. 84.

⁶ EUT C 349 E, 22.12.2010, s. 1.

- med beaktande av kommissionens meddelande av den 7 juli 2009 till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén om en harmoniserad metod för klassificering och rapportering av klagomål och förfrågningar från konsumenter (KOM(2009)0346), samt av kommissionens tillhörande förslag till rekommendation (SEK(2009)0949),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 2 juli 2009 om tillsyn av konsumentregelverket (KOM(2009)0330),
- med beaktande av kommissionens rekommendation av den 29 juni 2009 om åtgärder för att förbättra den inre marknadens funktion¹ och kommissionens rekommendation av den 12 juli 2004 om införlivande med nationell lagstiftning av direktiv som rör den inre marknaden²,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/48/EG av den 18 juni 2009 om leksakers säkerhet³,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter⁴, vilken syftar till att fastställa en övergripande ram med regler och principer för ackreditering och marknadskontroll,
- med beaktande av kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén med titeln ”EU:s strategi för konsumentpolitiken 2007–2013 – Starkare konsumenter, högre välbefinnande för konsumenterna och ett effektivt konsumentskydd” COM(2007)0099), och parlamentets resolution av den 20 maj 2008 om EU:s strategi för konsumentpolitiken 2007–2013⁵,
- med beaktande av rapporten från Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (facksektionen för inre marknaden, produktion och konsumtion) om hindren för EU:s inre marknad 2008⁶,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 av den 27 oktober 2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen (förordningen om konsumentskyddssamarbete)⁷,
- med beaktande av sin ståndpunkt av den 12 december 2006 om rådets gemensamma ståndpunkt inför antagandet av Europaparlamentets och rådets beslut om inrättande av ett gemenskapsprogram för konsumentpolitik 2007–2013⁸,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av

¹ EUT L 176, 7.7.2009, s. 17.

² EUT L 98, 16.4.2005, s. 47.

³ EUT L 170, 30.6.2009, s. 1.

⁴ EUT L 218, 13.8.2008, s. 30.

⁵ EUT C 279 E, 19.11.2009, s. 17.

⁶ http://www.eesc.europa.eu/smo/news/Obstacles_December-2008.pdf

⁷ EUT L 364, 9.12.2004, s. 1.

⁸ EUT C 317 E, 23.12.2006, s. 61.

den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktivet om otillbörliga affärsmetoder)¹,

- med beaktande av rådets direktiv 2004/113/EG av den 13 december 2004 om genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män när det gäller tillgång till och tillhandahållande av varor och tjänster²,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för den inre marknaden och konsumentskydd och yttrandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor (A7-0369/2011), och av följande skäl:
 - A. EU-medborgarna har i egenskap av konsumenter en helt avgörande roll när det gäller att uppnå Europa 2020-målen om smart och hållbar tillväxt för alla eftersom konsumenternas utgifter genererar mer än hälften av EU:s BNP.
 - B. Enligt indexet för andelen människor som är materiellt eftersatta riskerar 16,3 procent av EU:s befolkning att drabbas av fattigdom, och för kvinnor uppgår denna procentandel till 17,1 procent.
 - C. Eurobarometerundersökning nr 342 om konsumentinflytande från april 2011 visar att en bred majoritet av konsumenterna känner sig trygga och välinformerade. Samtidigt framgår det av undersökningen att en avsevärd andel av dem dock har bristande kunskaper om grundläggande konsumentlagstiftning.
 - D. Konsumenterna bildar inte en samlad homogen grupp. Det finns nämligen betydande skillnader mellan konsumenterna när det gäller deras kompetens som konsumenter, kännedom om lagstiftningen, förmåga att hävda sina rättigheter och vilja att söka upprättelse.
 - E. Enligt Eurobarometerundersökning nr 342 om konsumentinflytande från april 2011 lägger kvinnor ner mer tid på shopping (3,7 timmar en typisk vecka) än män (2,8 timmar).
 - F. Enligt den femte resultattavlan för konsumentvillkoren från mars 2011 finns det fortfarande mycket stora skillnader mellan konsumentvillkoren i EU.
 - G. Konsumenterna är missnöjda med hur de finansiella tjänsterna fungerar, vilket bland annat beror på den dåliga rådgivning som de får. Enligt resultattavlan för konsumentmarknaderna känner en majoritet av konsumenterna inte till sina rättigheter när det gäller finansiella tjänster och 98 procent av dem kan inte själva välja det lämpligaste investeringsalternativet. Kostnaderna för detta beräknas uppgå till 0,4 procent av EU:s BNP.

¹ EUT L 149, 11.6.2005, s. 22.

² EUT L 373, 21.12.2004, s. 37.

- H. Offentliggörande av uppgifter är både nödvändigt och viktigt i alla sektorer för finansiella tjänster till konsumenter, men inom ramen för strategin måste man erkänna att det inte i sig är tillräckligt för att skapa konkurrensutsatta marknader där konsumenterna kan fatta beslut i sitt eget intresse. För att göra detta offentliggörande mer effektivt är det viktigt att informationen tillhandahålls på de officiella EU-språken och officiella regionala språk.
- I. Personkategorier som är särskilt utsatta på grund av mental, fysisk eller psykisk funktionsnedsättning, ålder eller lättrogenhet – såsom barn, ungdomar och äldre – eller som är utsatta på grund av sin sociala och ekonomiska situation (exempelvis kraftigt skuldsatta personer), behöver särskilt skydd.
- J. EU har fastställt mål för minskningen av koldioxidutsläpp och efterlyst hållbarare konsumtionsmönster.
- K. En väl fungerande inre marknad bör ge konsumenterna ett större urval av högkvalitativa varor och tjänster till konkurrenskraftiga priser och samtidigt garantera en hög nivå när det gäller konsument- och miljöskydd.
- L. Den inre marknaden måste växa utan att det äventyrar konsumentskyddet, samtidigt som man garanterar den fria rörligheten för tjänster och ser till att vederbörlig hänsyn tas till skyddet av arbetstagarna.
- M. Starka konsumenter är bättre på att identifiera de bästa priserna och försäljningsvillkoren och den bästa kvaliteten och bidrar därmed till att främja konkurrens och innovation.
- N. En fullständigt integrerad inre marknad skulle skapa många fördelar för de europeiska konsumenterna, såsom lägre priser och ett bredare utbud av varor och tjänster.
- O. Resultattavlan för konsumentvillkoren från mars 2011 visar att återförsäljarna saknar kunskaper om grundläggande konsumenträttigheter i EU, vilket kan både missgynna konsumenterna och påverka återförsäljarnas egen vilja att handla över gränserna.
- P. Alla intressenter (bland annat kommissionen, de nationella tillsynsmyndigheterna, konsumentorganisationerna och den privata sektorn) måste öka ansträngningarna för att uppnå målet om ett starkt konsumentskydd och konsumentinflytande, eftersom effektiv övervakning och tillsyn av den offentliga marknaden är avgörande för att man ska kunna se till att olagliga och osäkra produkter inte når den europeiska marknaden och att sådana produkter undanröjs från denna marknad.
- Q. Med tanke på den rådande ekonomiska nedgången är sträng och konsekvent tillsyn desto viktigare eftersom krisen påverkar konsumenternas val.
- R. Europaparlamentet och de nationella parlamenten måste bidra till effektivare införlivande och efterlevnad av konsumentskyddslagstiftningen genom att fortsätta att bedriva ett nära samarbete med varandra.
- S. Europaparlamentet och de nationella parlamenten bör skydda EU-medborgarnas hälsa och välbefinnande.

Centrala mål

1. Europaparlamentet välkomnar kommissionens initiativ att lansera en konsumentagenda

och betonar behovet av att kommissionen föreslår en proaktiv politik för att definiera smart lagstiftning, med syftet att åstadkomma ett konsekvent regelverk. Parlamentet vill dessutom att alla framtida konsumentpolitiska åtgärder ska bygga på en helhetssyn som sätter konsumenterna i centrum vad avser den inre marknaden.

2. Europaparlamentet betonar att de politiska prioriteringarna bör sammankopplas med och stödjas av statistik från resultattavlan för konsumentfrågor. Parlamentet uppmanar kommissionen att i sin konsumentpolitiska strategi ta hänsyn till den nyligen offentliggjorda skrivelsen om de 20 viktigaste problem som medborgare och företag upplever i fråga om den inre marknaden.
3. Europaparlamentet välkomnar kommissionens förslag i arbetsprogrammet för 2012 om att se över konsumentpolitiken och sin lagstiftningsstrategi samt införliva initiativ från alla sina ansvariga tjänsteavdelningar. Parlamentet noterar i synnerhet behovet av att se till att konsumenter i hela EU till fullo åtnjuter det skydd som erbjuds genom de centrala rättsakterna, såsom direktivet om otillbörliga handelsmetoder och konsumentkreditdirektivet.
4. Europaparlamentet välkomnar den konsumentskyddsstrategi som bygger på lärdomarna från strategin 2007–2013. Parlamentet betonar att det inom ramen för Europa 2020-strategin behövs bättre samordning mellan konsumentpolitiken och de sociala och miljömässiga målen.
5. Europaparlamentet betonar behovet av korrekt införlivande och genomförande av den befintliga lagstiftningen (i synnerhet det senaste direktivet om konsumenträttigheter) kombinerat med ändamålsenlig spridning av information om varje parts rättigheter och skyldigheter. Parlamentet framhåller dessutom behovet av att undersöka det nuvarande EU-regelverket efter antagandet av direktivet om konsumenträttigheter och mot bakgrund av planerade nya initiativ.
6. Europaparlamentet betonar vikten av att konsumentskyddspolitikerna genomförs konsekvent och föreslår i detta sammanhang att det återupptas diskussioner om hur detta sakområde ska delas upp inom kommissionen.
7. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att garantera bättre samordning mellan de politiska åtgärder som rör konsumenterna.
8. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stärka det internationella samarbetet och informationsutbytet med tredjeländer på konsumentskyddsområdet.
9. Europaparlamentet betonar de många utmaningar som konsumentagendan står inför, bland annat åtgärder för att göra konsumenterna starkare och minska ojämlikheten, uppmuntra hållbar konsumtion, minska konsumenternas utsatthet för osäkra produkter samt åtgärder som syftar till att skydda konsumenterna, särskilt barn, mot vilseledande reklam. Parlamentet efterlyser en grundlig diskussion bland beslutsfattare om hur man ska utforma en smartare politik som utan att skapa ytterligare bördor för företagen ger konsumenterna den information de behöver och faktiskt kan använda.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa ett särskilt skydd för de konsumentgrupper som är särskilt utsatta på grund av mental, fysisk eller psykisk

funktionsnedsättning, ålder eller lättrogenhet eller som är utsatta på grund av sin sociala och ekonomiska situation. Parlamentet stöder kommissionens arbete när det gäller beteendekonomi, eftersom det är nödvändigt för att säkerställa att konsumentskyddsåtgärderna är effektiva i praktiken.

11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att förbättra kriterierna och möjligheterna att utföra fler konsekvensanalyser och att i förekommande fall se över EU-lagstiftning som påverkar konsumentpolitiken samt fastställa bästa praxis genom vilken medlemsstaterna kan genomföra den befintliga lagstiftningen korrekt.

Starkare konsumenter

12. Europaparlamentet noterar att e-handeln, som nu är mycket viktig för konsumenterna, har ökat avsevärt, och att 40 procent av EU-medborgarna handlar på nätet. Parlamentet framhåller att konsumenternas och återförsäljarnas förtroende måste stärkas, särskilt vid gränsöverskridande köp och handel på internet, genom att man garanterar deras respektive rättigheter och skyldigheter på nätet.
13. Europaparlamentet beklagar den stora klyftan mellan nivåerna på inhemsk och gränsöverskridande detaljhandel på internet. Enligt resultattavlan för konsumentfrågor uppger 44 procent av konsumenterna att osäkerhet om deras rättigheter avhåller dem från att köpa varor från andra medlemsstater, och att sen eller utebliven leverans samt bedrägerier är de viktigaste faktorer som förhindrar att den gränsöverskridande handeln ökar. Parlamentet begär därför att EU:s konsumentpolitiska strategi ska stödja tillväxt och innovation inom detaljhandeln och framför allt fullbordandet av en digital inre marknad, i syfte att hjälpa EU-konsumenterna att handla över gränserna.
14. Europaparlamentet påpekar att konsumenternas förtroende är en drivkraft i ekonomin när det gäller inhemsk och gränsöverskridande handel både på och utanför internet.
15. Europaparlamentet betonar behovet av att informera konsumenterna om deras rättigheter och skyldigheter och se till att konsumenternas rättigheter respekteras fullt ut när det gäller användning av internet och skydd av immateriella rättigheter, samtidigt som personuppgifter och den personliga integriteten skyddas.
16. Europaparlamentet betonar att konsumenters personuppgifter har ett betydande ekonomiskt värde, till exempel databaser som innehåller konsumentprofiler som används för riktad reklam. Parlamentet påpekar att användarna för det mesta är ovetande om värdet på de uppgifter som de frivilligt gör tillgängliga för företag. Parlamentet uppmanar kommissionen att säkerställa en tillräcklig konkurrensnivå på marknaden för reklam på internet och sökmotorer, och att i enlighet med gällande regelverk om dataskydd övervaka hur uppgifter används av de berörda företagen.
17. Europaparlamentet betonar vikten av att förse konsumenterna och försäljarna med tydligare och jämförbar information (t.ex. genom angivande av jämförpris och korrekta och insynsvänliga webbplatser som jämför priser på internet) samt meningsfull och ändamålsenlig produktmärkning.
18. Europaparlamentet understryker vikten av märkning och uppmanar i det sammanhanget kommissionen att ta hänsyn till konsumenternas ökande krav när det gäller t.ex. rättvis handel, koldioxidavtryck, återvinningsmöjligheter, återvinningsmetoder och

ursprungsmärkning.

19. Europaparlamentet understryker behovet av att säkerställa allmän tillgång till bredbandsnät med hög kommunikationshastighet och bred tillgång till varor och tjänster på nätet, även genom att ta bort distributionsbegränsningar, motverka geografisk segmentering och utveckla elektroniska betalningstjänster.
20. Europaparlamentet betonar behovet av att i konsumentagendan belysa marknaden för innehåll för digitala produkter, till exempel e-böcker.
21. Europaparlamentet betonar behovet av att göra konsumenterna starkare genom att förse dem med användbar, riktad och förståelig information. Parlamentet vidhåller att EU och de nationella myndigheterna liksom konsumentorganisationerna och företagen måste göra mer för att förbättra konsumenternas utbildning. Parlamentet uppmanar kommissionen att verka för en ”konsumentvänlig” inre marknadslagstiftning för att se till att konsumenternas intressen beaktas fullt ut i arbetet med den inre marknaden.
22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att ge lämpligt stöd till konsumentorganisationer och erbjuda dem lämplig kapacitetsuppbyggnad i varje medlemsstat för att stärka deras roll och resurser och därmed stärka konsumenterna.
23. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att utbilda konsumenterna från en så tidig ålder som möjligt, så att de förstår och kan använda den information som anges på varorna. Parlamentet uppmanar kommissionen att göra europeiska märken mer identifierbara och intuitiva och konstaterar att dessa märken fortfarande inte erkänns i tillräcklig utsträckning (särskilt CE-märkningen, det europeiska miljömärket, Möbiusbandet för återvinning och riskmärkningen).
24. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i alla medlemsstater inleda informationskampanjer om den europeiska ”CE”-märkningen och dess betydelse, så att konsumenterna får klart för sig vad denna märkning står för (eller vad den inte står för) och så att de får mer utförlig information. Samtidigt bör man försöka öka medvetenheten om produktsäkerhet bland fackfolk.
25. Europaparlamentet anser att det civila samhället, tillsammans med konsumentorganisationer och företag, bör fortsätta att kanalisera innovativa lösningar för spridning av information om den inre marknaden, så att det blir möjligt för människor att till fullo utnyttja de befintliga möjligheterna. Parlamentet framhåller hur viktigt det är att det civila samhället hjälper små och medelstora företag och konsumenter, särskilt de som befinner sig i de mest utsatta situationerna, såsom ungdomar och de som saknar tillgång till internet, att ta sig över de nuvarande språkliga, tekniska och administrativa hindren och restriktionerna i medlemsstaterna.
26. Europaparlamentet beklagar att det inom vissa branscher fortfarande är svårt att byta leverantör eller taxa, vilket hindrar konsumenternas valfrihet och inverkar menligt på konkurrensen. Parlamentet uppmanar kommissionen att titta närmare på denna fråga för att se till att konsumenterna kan utnyttja den inre marknadens fulla potential.
27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att titta närmare på de återstående hindren för konsumenters byte av bank och överväga möjligheter att undanröja dessa hinder, till exempel genom att inrätta ett rörlighetssystem för bankkontonummer i hela EU.

28. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att konsumenter med tillgång till bankkonton erbjuds tydligt angivna bankavgifter, kortare transaktionstider och enklare förfaranden för att flytta bankkonton.
29. Europaparlamentet noterar att ungefär 30 miljoner EU-medborgare inte har tillgång till grundläggande banktjänster och uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag, så som den aviserat i inremarknadsakten och i sitt arbetsprogram för 2011.

Konsumentskydd och produktsäkerhet

30. Europaparlamentet betonar behovet av att utforma konsumentpolitik som tar hänsyn till utsatta konsumentgruppers särdrag.
31. Europaparlamentet efterlyser tydliga samband mellan strategin och programmet för konkurrenspolitik samt gemensamma insatser för att uppnå detta mål, så att konsumenterna kan gynnas av tjänster som är bättre anpassade efter deras behov och som tillhandahålls på bättre villkor.
32. Europaparlamentet betonar det akuta behovet att höja den allmänna säkerhetsnivån för konsumentprodukter i EU, särskilt inom ramen för den kommande översynen av direktivet om allmän produktsäkerhet. Parlamentet uppmanar kommissionen att i samarbete med ansvariga EU-organ titta närmare på frågor om hur kemikalier påverkar konsumenters hälsa, antibiotikaresistens och nanoteknik, mot bakgrund av befintlig EU-lagstiftning på dessa områden.
33. Europaparlamentet betonar dessutom behovet av att öka säkerhetsstandarderna för leksaker och uppmanar enträget medlemsstaterna att snabbt införliva och fullt ut genomföra det nya direktivet om leksakers säkerhet.
34. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta fram ett gemensamt system för utvärdering och märkning, i enlighet med vad som anges i parlamentets resolution om en inre marknad för företag och tillväxt, på grundval av produktens hela livscykel och särskilt med avsikten att förenkla och harmonisera systemen, få bukt med företagets och konsumenternas kostnader för fragmenteringen och förhindra vilseledande reklam.
35. Europaparlamentet efterlyser bättre produktsäkerhetsgarantier, särskilt inom e-handeln på den inre marknaden.
36. Europaparlamentet anser att systemet för snabbt informationsutbyte (Rapex) bör stärkas och göras effektivare och öppnare för konsumenterna, för att förbättra den allmänna medvetenheten om de risker som specifika konsumentprodukter medför och göra det möjligt för företag och tullmyndigheter att vidta snabba och lämpliga åtgärder.
37. Europaparlamentet konstaterar i det sammanhanget att det är viktigt att säkerställa transparenta och tillförlitliga marknader, förbättra yrkesstandarderna och undvika intressekonflikter i samband med tillhandahållandet av finansiella tjänster till konsumenterna. I detta sammanhang har finansiell utbildning en avgörande roll.
38. Europaparlamentet framhåller hur viktigt det är med tillgång till finansiell utbildning och rådgivning och efterlyser ett bättre regelverk för finansiell rådgivning.

39. Europaparlamentet påpekar att de nya europeiska tillsynsmyndigheterna har uttryckliga befogenheter och ansvarsområden när det gäller konsumentskydd på området finansiella tjänster, och förväntar sig att strategin kommer att spegla dessa befogenheter och ansvarsområden och stärka de europeiska tillsynsmyndigheternas kapacitet när det gäller konsumentskydd. I detta sammanhang bör man enligt parlamentet utgå från nuvarande bästa praxis från de nationella myndigheterna och se till att de berörda parterna, särskilt konsumenternas företrädare, medverkar på lämpligt sätt.
40. Europaparlamentet efterlyser en hög konsumentskyddsnivå i hela EU, så att det blir möjligt att ytterligare stärka den inre marknaden på området för finansiella tjänster och motverka protektionistiska metoder.
41. Europaparlamentet efterlyser riktad finansiering till konsumentforskningsprojekt, särskilt när det gäller konsumentbeteende och datainsamling, för att bidra till att utforma politik som motsvarar konsumenternas behov.
42. Europaparlamentet föreslår en utvidgning av EU:s stöd för forskning i framtidsbranscher, såsom grön och etisk konsumtion, och för stödet till gemensamt utnyttjande av vanliga konsumtionsvaror (bilar, cyklar, hushållsapparater, etc.).
43. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta sitt arbete kring försäljning av varor och oskäliga avtalsvillkor, en översyn av bestämmelserna om otillbörliga affärsmetoder, konsumentkreditdirektivet, direktivet om vilseledande reklam och den bredare frågan om huruvida bestämmelserna om otillbörliga affärsmetoder behöver tillämpas på förbindelser mellan företag. Parlamentet uppmanar eftertryckligen medlemsstaterna att fullt ut och korrekt genomföra regler och lagstiftning om den inre marknaden, särskilt konsumenträttsdirektivet, e-handelsdirektivet och förordningen om livsmedelsinformation till konsumenterna.
44. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i konsumentagendan belysa betydelsen av standardisering för att förenkla komplexa processer och komplex information till konsumenterna på till exempel tjänsteområdet och att garantera både konsumentorganisationers och nationella myndigheters involvering i detta viktiga arbete.

Mot en socialare och mer hållbar konsumentpolitik i Europa

45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i konsumentagendan inkludera en konsumenttillgänglighetsaspekt för att se till att sårbara grupper har tillgång till de viktiga produkter och tjänster som de behöver. Detta kommer att klart visa på konsumentpolitikens sociala dimension.
46. Europaparlamentet påpekar att äldre och personer med funktionsnedsättning alltjämt konfronteras med säkerhets- och tillgångsproblem i samband med konventionella varor och tjänster. I detta sammanhang påpekar parlamentet att standarder med framgång kan användas för att göra varor och tjänster tillgängliga för så många konsumenterna som möjligt, oavsett deras ålder eller fysiska förmåga.
47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta hänsyn till könsperspektivet i konsumentagendan i överensstämmelse med sitt löfte om att genomföra jämställdhetsintegrering som en integrerad del av sin politik. Parlamentet uppmanar kommissionen att se till att konsumentagendan utesluter all diskriminering på grund av

kön vid tillgång till och tillhandahållande av varor och tjänster.

48. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ta itu med frågan om hur privatkonsumtionen kan göras hållbarare så att innovation, ekonomisk tillväxt och en ekonomi med låga koldioxidutsläpp främjas på ett sätt som är förenligt med målet i Europa 2020-strategin. Parlamentet anser att särskild uppmärksamhet bör ägnas åt smarta energisystem och att användningen av ny teknik bör göra det möjligt för alla nätverksanvändare att delta i den inre energimarknaden i syfte att spara energi och minska eller dämpa energikostnaderna samtidigt som energitillgången för utsatta konsumenter tryggas.
49. Europaparlamentet uppmanar kommissionen, medlemsstaterna och intressenterna att samordna sina insatser för att bättre informera konsumenterna om effektivare sätt att köpa och konsumera livsmedel, i syfte att förhindra och motverka livsmedelsslöseri.
50. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att utvärdera liberaliseringens inverkan på konsumenttillfredsställelsen och efterlyser i detta sammanhang en utvärdering av energimarknadens funktion.

Respekt för konsumenträttigheterna och möjligheten till rättslig prövning

51. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att stödja och belysa arbetet i nätverket av europeiska konsumentcentrum, som bör spela en central roll i att informera konsumenterna om deras rättigheter och stödja dem om de anför klagomål. Parlamentet understryker den centrala roll som nätverket för konsumentskyddssamarbete har när det gäller att se till att konsumentskyddslagarna efterlevs på rätt sätt och när det gäller att främja samarbete bland behöriga nationella myndigheter.
52. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utnyttja alla sina befogenheter enligt fördragen till att förbättra införlivandet, tillämpningen och efterlevnaden av all konsumentrelaterad lagstiftning i EU. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att öka sina insatser för att fullt ut och på ett korrekt sätt genomföra denna lagstiftning.
53. Europaparlamentet efterlyser lättillgängligare och effektivare mekanismer för rättslig prövning, såsom alternativa tvistlösningsmekanismer, kollektiv talan eller onlinesystem för tvistlösning, i syfte att göra konsumenterna starkare i hela EU. Parlamentet konstaterar med oro att den nuvarande bristen på ersättning utgör en allvarlig lucka i rättssystemet, eftersom den gör att vissa näringsidkare kan tillskansa sig olagliga vinster.
54. Europaparlamentet begär att de europeiska konsumenterna ska få lättillgängliga och effektiva mekanismer för rättslig prövning, eftersom sådana mekanismer är nödvändiga om man ska få bort hindren på den inre marknaden, särskilt när det gäller e-handeln. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett eller flera förslag inom det ordinarie lagstiftningsförfarandet för att se till att parlamentet involveras på rätt sätt.
55. Europaparlamentet välkomnar det pågående arbetet med att utveckla ett europeiskt system för alternativ tvistlösning genom att använda befintliga nationella system och affärssystem för att kombinera en hög konsumentskyddsnivå med rättvisa handelsvillkor för entreprenörer.
56. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utgå från bästa praxis i medlemsstaterna,

till exempel den nordiska ombudsmannamodellen, och att överväga att ge nätverket av europeiska konsumentcentrum rättslig behörighet för att lösa konsumenttvister.

57. Europaparlamentet anser att ett sådant system kommer att stärka den inre marknaden och ge konsumenterna ett rättvist system för rättslig prövning i gränsöverskridande tvister, vilket kommer att stärka förtroendet mellan konsumenterna och näringslivet och bidra till att både näringslivet och konsumenterna kan undvika kostsamma rättsprocesser.
58. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inleda en interinstitutionell debatt om hur man bör gå vidare för att stärka konsumenternas rättsliga skydd i samband med deras handelstransaktioner. Vederbörlig hänsyn bör i detta fall tas till den strategi som fastställs i konsumenträttsdirektivet.
59. Europaparlamentet betonar behovet av att resurstilldelningen i den kommande fleråriga budgetramen för perioden efter 2013 innehåller lämplig finansiering för åtgärder för att uppnå de mål som fastställts i detta betänkande och inom ramen för den kommande konsumentagendan. Parlamentet betonar att det krävs adekvat och garanterad finansiering från EU:s sida om konsumentorganisationerna ska kunna företräda konsumenterna i samtliga medlemsstater.

o

o o

60. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.